

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2007-2008

24 JUNI 2008

Wetsvoorstel tot invoeging van een artikel 1067bis in het Gerechtelijk Wetboek

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE JUSTITIE
UITGEBRACHT DOOR
MEVROUW TAEMLAN

I. INLEIDING

De commissie voor de Justitie heeft het voorliggende wetsvoorstel behandeld tijdens haar vergaderingen van 28 mei, 10, 11 en 24 juni 2008, in aanwezigheid van de minister van Justitie.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2007-2008

241 JUIN 2008

Proposition de loi insérant un article 1067bis dans le Code judiciaire

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE LA JUSTICE
PAR
MME TAELEMAN

I. INTRODUCTION

La commission de la Justice a examiné la présente proposition de loi lors de ses réunions des 28 mai, 10, 11 et 24 juin 2008, en présence du ministre de la Justice.

Samenstelling van de commissie / Composition de la commission :	
Voorzitter / Président : Patrik Vankunkelsven.	
CD&V - N-VA	Leden / Membres : Helga Stevens, Hugo Vandenberghe, Pol Van den Driessche, Tony Van Parrys.
MR	Leden / Membres : Alain Courtois, Marie-Hélène Crombé-Bertom, Christine Defraigne.
Open Vld	Leden / Membres : Martine Taelman, Patrik Vankunkelsven.
Vlaams Belang	Leden / Membres : Hugo Coveliuers, Anke Van dermeersch.
PS	Leden / Membres : Christophe Collignon, Philippe Mahoux.
SP.A-VI. Pro	Leden / Membres : Geert Lambert, Guy Swennen.
CDH	Leden / Membres : Vanessa Matz.
Écolo	Leden / Membres : Carine Russo.
Plaatsvervangers / Suppléants :	
CD&V - N-VA	Dirk Claes, Sabine de Bethune, Nahima Lanjri, Els Schelfhout, Elke Tindemans.
MR	Berni Collas, Alain Destexhe, Philippe Monfils, François Roelants du Vivier.
Open Vld	Roland Duchatelet, Marc Verwilghen, Paul Wille.
Vlaams Belang	Yves Buysse, Jurgen Ceder, Joris Van Hautem.
PS	Safia Bouarfa, Joëlle Kapompolé, Philippe Moureaux.
SP.A-VI. Pro	Johan Vande Lanotte, Myriam Vanlerberghe, André Van Nieuwkerke.
CDH	Francis Delpérée, Jean-Paul Procureur.
Écolo	José Daras, Josy Dubié.

Zie:

Stukken van de Senaat:

4-20 - BZ 2007:

Nr. 1: Wetsvoorstel van de heren Vandenberghe en Van Parys.

4-20 - 2007/2008 :

Nr. 2: Amendementen.

Voir:

Documents du Sénat:

4-20 - SE 2007:

N° 1: Proposition de loi de MM. Vandenberghe et Van Parys.

4-20 - 2007/2008 :

N° 2: Amendements.

II. INLEIDENDE UITEENZETTING DOOR DE HEER VANDENBERGHE

Dit wetsvoorstel neemt de tekst over van een voorstel dat reeds op 5 november 2004 in de Senaat werd ingediend (stuk Senaat, nr. 3-893/1 - 2004/2005).

In de jaarverslagen van het Hof van Cassatie formuleert het openbaar ministerie een aantal voorstellen tot wetswijziging. Deze voorstellen vloeien voort uit vaststellingen die naar aanleiding van het onderzoek van voorzieningen in cassatie werden gedaan en geven aan welke juridische problemen het Hof niet op een bevredigende wijze heeft kunnen oplossen wegens een leemte die de wetgever zou kunnen verhelpen.

Zo stelt het openbaar ministerie vast dat in de bij artikel 704, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalde aangelegenheden, voorzieningen worden ingesteld zonder de daartoe vereiste bijstand van een advocaat bij het Hof van Cassatie. De betrokken bepaling somt de aangelegenheden op waarin de vorderingen kunnen worden ingeleid bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van de arbeidsrechtsbank of bij aangetekende brief verzonden aan de griffier. De partijen worden dan door de griffier opgeroepen om te verschijnen op de zitting die de rechter bepaalt.

Overeenkomstig artikel 792, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, brengt de griffier in voornoemde zaken het vonnis binnen acht dagen bij gerechtsbrief ter kennis van de partijen. Luidens artikel 792, derde lid, vermeldt deze kennisgeving op straffe van nietigheid de rechtsmiddelen, de termijn binnen welke dit verhaal moet worden ingesteld, evenals de benaming en het adres van de rechtsmacht die bevoegd is om er kennis van te nemen. De toepassing van artikel 792, derde lid, is niet beperkt tot de rechtspleging in eerste aanleg. Gelet op de toepassing van artikel 1042 van het Gerechtelijk Wetboek dient het voorschrift eveneens in hoger beroep en in cassatie te worden toegepast.

Het onderhavige wetsvoorstel strekt ertoe om de gedingvoerende partijen in die kennisgeving te wijzen op de voorschriften opgenomen in artikel 1080 van het Gerechtelijk Wetboek, met name de verplichting om het verzoekschrift waarbij een voorziening in cassatie wordt ingesteld te laten ondertekenen door een advocaat bij het Hof van Cassatie. Wanneer het openbaar ministerie vaststelt dat een voorziening wordt ingesteld zonder de vereiste bijstand van een advocaat bij het Hof van Cassatie, wordt artikel 1097, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek toegepast. Ingevolge deze bepaling dient het openbare ministerie de partijen per gerechtsbrief te verwittigen wanneer het meent ambtshalve een middel van niet-ontvankelijkheid tegen een voorziening te moeten aanvoeren, wegens schending van een regel van openbare orde.

II. EXPOSÉ INTRODUCTIF DE M. VANDENBERGHE

La présente proposition de loi reprend le texte d'une proposition qui a déjà été déposée au Sénat le 5 novembre 2004 (doc. Sénat, n° 3-893/1 - 2004/2005).

Les rapports annuels de la Cour de cassation contiennent un certain nombre de propositions formulées par le ministère public, qui visent à modifier la législation. Ces propositions résultent de constatations qui ont été faites à l'occasion de l'examen des pourvois en cassation et pointent du doigt les problèmes juridiques que la cour n'a pas pu résoudre de manière satisfaisante en raison d'une lacune à laquelle le législateur pourrait remédier.

Ainsi le ministère public constate-t-il que, dans les matières visées à l'article 704, alinéa 1er, du Code judiciaire, des pourvois sont introduits sans l'assistance, requise à cet effet, d'un avocat près la Cour de cassation. La disposition en question énumère les matières dans lesquelles les demandes peuvent être introduites par requête déposée au greffe du tribunal du travail ou adressée au greffier sous pli recommandé. Les parties sont ensuite convoquées par le greffier à comparaître à l'audience fixée par le juge.

Conformément à l'article 792, alinéa 2, du Code judiciaire, dans les matières précitées, le greffier notifie le jugement aux parties, par pli judiciaire adressé dans les huit jours. L'article 792, alinéa 3, du même Code, dispose qu'à peine de nullité, cette notification fait mention des voies de recours, du délai dans lequel ce ou ces recours doivent être introduits ainsi que de la dénomination et de l'adresse de la juridiction compétente pour en connaître. L'application de cette disposition ne se limite pas à la procédure en première instance. En vertu de l'article 1042 du Code judiciaire, elle vaut également en appel et en cassation.

La présente proposition de loi vise à attirer l'attention des parties en litige, dans cette notification, sur le prescrit de l'article 1080 du Code judiciaire, à savoir l'obligation de faire signer par un avocat près la Cour de cassation la requête par laquelle le pourvoi en cassation est introduit. Lorsque le ministère public constate qu'un pourvoi est introduit sans l'assistance, pourtant requise, d'un avocat près la Cour de cassation, il est fait application de l'article 1097, alinéa 1er, du Code judiciaire. Aux termes de cette disposition, lorsque le ministère public estime devoir opposer d'office une fin de non-recevoir à un pourvoi pour cause de violation d'une règle intéressant l'ordre public, il est tenu d'en aviser les parties par pli judiciaire.

III. BESPREKING

De heer Delpérée wijst erop dat in de Franse tekst van artikel 2 de formulering «dans le cadre d'un pourvoi en cassation» niet precies genoeg is, aangezien er nog geen cassatieberoep is ingesteld.

De heren Mahoux en Delpérée dienen daarom amendement nr. 1 in (stuk Senaat, nr. 4-20/2) dat ertoe strekt in het voorgestelde artikel 1067bis de woorden «naar aanleiding van» te vervangen door de woorden «met het oog op».

De vertegenwoordiger van de minister verklaart geen enkel bezwaar te hebben tegen het wetsvoorstel. De vraag rijst enkel waar in het Gerechtelijk Wetboek de voorgestelde bepaling dient te worden ingevoegd. Het is niet logisch deze in te voegen bij de bepalingen met betrekking tot het hoger beroep, maar het lijkt geschikter deze in te voegen in artikel 792.

De heer Vandenberghé wijst erop dat artikel 792 de mededeling van de vonnissen van de rechtbank van eerste aanleg betreft. De invoeging na artikel 1067 doet de bepaling aansluiten bij de inlichtingsplicht over het algemeen.

De heer Delpérée wijst erop dat het derde lid van artikel 792 van het Gerechtelijk Wetboek luidt: «Op straffe van nietigheid vermeldt deze kennisgeving de rechtsmiddelen, de termijn binnen welke dit verhaal moet worden ingesteld, evenals de benaming en het adres van de rechtsmacht die bevoegd is om er kennis van te nemen.»

Het zou dus logisch zijn na dit derde lid ook het cassatieberoep te vermelden.

De heer Vandenberghé werpt op dat cassatie enkel mogelijk is na hoger beroep, tenzij in enkele zeer uitzonderlijke omstandigheden. Het is enkel in de gevallen waarbij een uitspraak, een vonnis of arrest, in laatste aanleg valt, en enkel nog het buitengewoon rechtsmiddel van cassatie openstaat, dat men moet aanduiden dat voor de uitoefening van dit buiten gewoon rechtsmiddel de tussenkomst van een advocaat bij het Hof van Cassatie noodzakelijk is. De tekst is trouwens voorgesteld door het Hof van Cassatie zelf.

De heer Delpérée wijst erop dat de door het Hof van Cassatie voorgestelde tekst begint met de woorden: «Wanneer de griffier toepassing maakt van artikel 792, tweede en derde lid, ...». Deze laatste verwijzing kan perfect verdwijnen en in artikel 792 kan als een lid 3bis een tekst worden ingevoegd die bepaalt dat de griffier ook het cassatieberoep vermeldt. Dat zou de zaken vereenvoudigen en de tekst op de juiste plaats invoegen.

De heer Vandenberghé stipt aan dat het eerste lid van artikel 792 de uitspraken in eerste aanleg betreft.

III. DISCUSSION

M. Delpérée fait observer que, dans le texte français de l'article 2, la formule «dans le cadre d'un pourvoi en cassation» n'est pas adéquate, puisque le pourvoi n'est pas encore introduit.

MM. Mahoux et Delpérée déposent à cet effet l'amendement n° 1 (doc. Sénat, n° 4-20/2) visant à remplacer, dans l'article 1067bis proposé, les mots «dans le cadre d'un pourvoi en Cassation» par les mots «en vue d'un pourvoi en cassation».

Le représentant du ministre déclare que la proposition de loi n'appelle aucune objection. Encore faut-il savoir où insérer la disposition proposée dans le Code judiciaire. Il n'est pas logique de l'insérer dans les dispositions relatives à l'appel, mais il semble plus approprié de l'insérer dans l'article 792.

M. Vandenberghé souligne que l'article 792 concerne la notification des jugements du tribunal de première instance. L'insertion après l'article 1067 fait porter la disposition sur l'obligation d'information en général.

M. Delpérée rappelle que l'alinéa 3 de l'article 792 du Code judiciaire est ainsi libellé: «À peine de nullité, cette notification fait mention des voies de recours, du délai dans lequel ce ou ces recours doivent être introduits ainsi que de la dénomination et de l'adresse de la juridiction compétente pour en connaître».

Il serait donc logique, après cet alinéa 3, de mentionner aussi le recours en cassation.

M. Vandenberghé réplique que la cassation n'est possible que sur appel, hormis quelques circonstances très exceptionnelles. Les cas où une décision, un jugement ou un arrêt est rendu en dernier ressort et ne peut donc plus être contesté que par la voie de recours extraordinaire du pourvoi en cassation sont les seuls cas pour lesquels il faut indiquer que l'exercice de cette voie de recours extraordinaire est subordonné à l'intervention d'un avocat près la Cour de cassation. C'est d'ailleurs la Cour de cassation qui a elle-même proposé le texte.

M. Delpérée fait observer que le texte proposé par la Cour de cassation commence par les mots: «Lorsque le greffier fait application de l'article 792, alinéas 2 et 3 ...». On pourrait parfaitement se priver de cette dernière référence, et insérer à l'article 792, en tant qu'alinéa 3bis, un texte précisant que le greffier mentionne aussi le recours en cassation. Cela simplifierait les choses, tout en plaçant le texte au bon endroit.

M. Vandenberghé souligne que l'alinéa 1er de l'article 792 concerne les décisions en première

De verwijzing naar het tweede en derde lid, en niet naar het eerste lid, brengt met zich mee dat de mededelingsplicht van het tweede en het derde lid niet beperkt is tot de vonnissen van de rechtbank van eerste aanleg, maar ook geldt voor de uitspraken in beroep.

Spreker wijst erop dat Boek II, titel I, de instelling van de vordering betreft. Titel II betreft eerste aanleg en Titel III beroep. Het is bij het eindverdikt of het eindarrest dat men moet vermelden dat cassatieberoep mogelijk is en dat men hiervoor moet beroep doen op een advocaat in Cassatie. De invoering van deze bepaling in de titel betreffende het hoger beroep volgt de logische opbouw van het Gerechtelijk Wetboek.

Mevrouw Crombé wijst erop dat artikel 792 alle rechtsmiddelen betreft. Hier wordt echter enkel cassatie bedoeld. Daarom wordt de bepaling ingevoegd in artikel 1067bis.

De heer Vandenberghem stipt aan dat artikel 792 niet de hypothese betreft van een vonnis of arrest vatbaar voor een voorziening in Cassatie. Indien men de mededelingsplicht in titel II invoert, zou men kunnen stellen dat de voorgestelde mededelingsplicht enkel geldt voor de vonnissen in laatste aanleg en niet voor de arresten in hoger beroep.

De heer Vandenberghem wijst er nogmaals op dat het erom gaat te weten waar de voorgestelde bepaling moet worden ingevoegd. Hij dient met de heren Van Parys en Van den Driessche een amendement in (stuk Senaat, nr. 4-20/2, amendement nr. 2) om artikel 2 van het wetsvoorstel als volgt te verduidelijken : « Wanneer de greffier bij de kennisgeving van een arrest toepassing maakt van artikel 792, tweede lid en derde lid, neemt hij de tekst over van artikel 1080 van dit wetboek. » Deze tekst blijft ingevoegd als artikel 1067bis, aangezien het om een cassatieberoep gaat, en omdat op die manier de logische opbouw van de titels van het Gerechtelijk Wetboek gehandhaafd blijft.

In een aantal gevallen is er geen aanleiding tot toepassing van de regel van artikel 792, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek. Dit is zo wanneer andere bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek een andere wijze van bekendmaking van de beslissing aan de partijen en aan de raadsman voorschrijven. Artikel 792, lid 2, 3 en 4 van het Gerechtelijk Wetboek bevat een uitzondering op art. 792, lid 1, van het Gerechtelijk Wetboek.

Voor de zaken opgesomd in artikel 704, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek (een aantal vorderingen van sociaal recht die bij verzoekschrift worden ingesteld) brengt de greffier binnen de 8 dagen het vonnis bij gerechtsbrief ter kennis van de partij. Deze kennis dient op straffe van nietigheid volgende vermeldingen

instance. La référence aux alinéas 2 et 3, et pas à l'alinéa 1 r, implique que l'obligation de notification des alinéas 2 et 3 n'est pas limitée aux jugements du tribunal de première instance mais qu'elle s'applique  g alement aux décisions en appel.

L'orateur fait remarquer que le livre II, titre I r, concerne l'introduction de la demande. Le titre II concerne la première instance et le titre III l'appel. C'est dans le jugement ou l'arrêt définitif que doit être mentionnée la possibilité de former un pourvoi en cassation et l'obligation de s'adresser pour ce faire à un avocat de cassation. L'introduction de cette disposition dans le titre relatif à l'appel suit la structure logique du Code judiciaire.

Mme Cromb  fait observer que l'article 792 concerne toutes les voies de recours. Or, on ne vise ici que la cassation. C'est pourquoi la disposition est insérée dans l'article 1067bis.

M. Vandenberghem souligne que l'article 792 ne couvre pas l'hypothèse d'un jugement ou arrêt susceptible d'un pourvoi en cassation. Si l'on insère l'obligation de communication au titre II, on pourrait soutenir que l'obligation de communication proposée s'applique uniquement aux jugements rendus en dernier ressort et non aux arrêts rendus en degré d'appel.

M. Vandenberghem rappelle que la discussion portait sur le point de savoir où insérer la disposition proposée. Après réflexion, il dépose, avec MM. Van Parys et Van den Driessche, un amendement en vue de préciser comme suit l'article 2 de la proposition de loi (doc. Sénat, n  4-20/2, amendement n  2) : « Lorsqu' à l'occasion de la notification d'un arrêt, le greffier fait application de l'article 792, alinéas 2 et 3, il reproduit le texte de l'article 1080 ». Ce texte reste inséré sous la forme d'un article 1067bis parce qu'il s'agit du pourvoi en cassation, et pour respecter la structure logique des titres du Code judiciaire.

Dans certains cas, il n'y a pas lieu d'appliquer la règle prévue par l'article 792, alinéa 1 r, du Code judiciaire. C'est notamment le cas lorsque d'autres dispositions du Code judiciaire prescrivent un autre mode de communication de la décision aux parties et au conseil. Les alinéas 2, 3 et 4 de l'article 792 du Code judiciaire contiennent une dérogation à l'article 792, alinéa 1 r, du Code judiciaire.

Pour les matières énumérées à l'article 704, § 1 r, du Code judiciaire (il s'agit de différentes demandes relevant du droit social, qui sont introduites par voie de requête), le greffier notifie le jugement aux parties par pli judiciaire adressé dans les 8 jours. Cette notification fait mention, à peine de nullité, des

te bevatten : de rechtsmiddelen, de termijn binnen dewelke dit verhaal moet worden ingesteld evenals de benaming en het adres van de rechtsmacht die bevoegd is om kennis ervan te nemen. De termijn van respectievelijk verzet, hoger beroep en cassatie begint in deze zaken te lopen vanaf de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 792, lid 2 en 3, van het Gerechtelijk Wetboek. In voorkomend geval zendt de griffier in die gevallen een niet ondertekend afschrift van de beslissing aan de advocaten van de partijen of aan de afgevaardigde bedoeld in artikel 728, § 3, van het Gerechtelijk Wetboek.

De minister steunt de aangehaalde argumenten en het voorgestelde amendement nr. 2.

De heer Mahoux stelt vast dat het voorstel bedoeld is om te wijzen op de formaliteit vervat in artikel 1080 van het Gerechtelijk Wetboek. Het verzoekschrift is niet ontvankelijk indien het niet is ondertekend door een advocaat van het Hof van Cassatie. Waarom moet deze specifieke formaliteit worden herhaald en andere formaliteiten niet, hoewel niet-naleving ervan eveneens tot onontvankelijkheid leidt ? Als het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat een advocaat van cassatie een verzoekschrift moet ondertekenen, moet hier eventueel door de minister aan worden herinnerd in een omzendbrief. Moet de wet hiervoor worden gewijzigd ? Is de voorgestelde wijziging niet overbodig door de reeds bestaande procedureregels in het Gerechtelijk Wetboek ?

De minister ziet niet in welk bezwaar er kan bestaan tegen het feit dat de rechtzoekende er preventief wordt op gewezen dat een voorziening in cassatie mogelijk onontvankelijk kan zijn.

De heer Vandenberghé voegt eraan toe dat het de bedoeling is de rechtzoekende in te lichten over de rechtsmiddelen waarover hij beschikt wanneer de beslissing van het arbeidshof per gerechtsbrief wordt meegedeeld. Die informatie houdt in dat de artikelen van het Gerechtelijk Wetboek terzake letterlijk worden meegedeeld. De artikelen van het Gerechtelijk Wetboek die in de gerechtsbrief worden geciteerd, vermelden immers niet dat een advocaat bij het Hof van Cassatie het verzoekschrift moet indienen. Inzake sociaal recht zijn veel verzoekschriften niet ontvankelijk. De maatregel strekt ertoe de zwakste rechtzoekenden beter te beschermen door explicet in de gerechtsbrief te vermelden dat wie cassatieberoep wenst in te stellen een beroep moet doen op de diensten van een advocaat bij het Hof van Cassatie. Het principe van de scheiding der machten maakt dat richtlijnen of omzendbrieven van de minister van Justitie geen kracht van wet hebben, en dus niet kunnen bepalen wat een gerechtsbrief moet bevatten. Dat kan uitsluitend bij wet. De gerechtelijke procedure moet een wettelijke grondslag hebben.

éléments suivants : les voies de recours, le délai dans lequel ce recours doit être introduit ainsi que la dénomination et l'adresse de la juridiction compétente pour en connaître. Dans ces matières, le délai d'opposition, d'appel ou de cassation commence à courir à partir de la notification de la décision conformément à l'article 792, alinéas 2 et 3, du Code judiciaire. Le cas échéant, le greffier envoie dans ces cas-là une copie non signée de la décision aux avocats des parties ou au délégué visé à l'article 728, § 3, du Code judiciaire.

Le ministre se rallie aux arguments qui viennent d'être développés et à l'amendement n° 2 proposé.

M. Mahoux constate que le but de la proposition est d'attirer l'attention sur la formalité prévue à l'article 1080 du Code judiciaire. Le pourvoi est irrecevable s'il n'est pas signé par un avocat à la Cour de cassation. Pourquoi rappeler cette formalité procédurale spécifique et ne pas le faire pour d'autres formalités qui sont cependant elles aussi sanctionnées d'irrecevabilité si elles ne sont pas respectées ? Si la signature du pourvoi par un avocat de cassation est prévue dans le Code judiciaire, il faudrait éventuellement que le ministre de la Justice rappelle la formalité, par circulaire. Est-il nécessaire de modifier la loi sur ce point ? La modification proposée n'est-elle pas redondante par rapport aux règles de procédure existantes dans le Code judiciaire ?

Le ministre ne voit pas quelle objection on peut avoir contre le fait d'attirer préventivement l'attention du justiciable sur la possible irrecevabilité d'un pourvoi en cassation.

M. Vandenberghe ajoute que le but est, lorsque la décision de la cour du travail est communiquée par pli judiciaire, d'informer le justiciable sur les voies de recours dont il dispose. L'information consiste à reproduire textuellement les articles du Code judiciaire qui traitent de la question. En effet, dans les articles du Code judiciaire que l'on cite dans le pli judiciaire ne figure pas le fait qu'un avocat à la Cour de cassation doit introduire la requête. En matière de droit social, beaucoup de requêtes sont dès lors irrecevables. La mesure proposée tend à mieux protéger les justiciables les plus faibles en indiquant explicitement dans le pli judiciaire que celui qui veut se pourvoir en cassation doit avoir recours aux services d'un avocat à la Cour de cassation. Conformément au principe de la séparation des pouvoirs, les directives ou circulaires du ministre de la Justice en la matière n'ont aucune force légale, et ne peuvent fixer le contenu d'un pli judiciaire, qui est une matière réservée à la loi. La procédure judiciaire doit reposer sur une base légale.

De heer Mahoux antwoordt dat hij de draagwijdte van een ministeriële omzendbrief niet verwart met die van een wetsbepaling. Hij stelt echter vast dat de voorgestelde wijziging al in het Gerechtelijk Wetboek is opgenomen. Er wordt dus een bepaalde formaliteit benadrukt. Moet dit dan ook niet voor de andere procedureformaliteiten?

De heer Vankrunkelsven benadrukt dat het voorstel er ook gekomen is omdat het Hof van Cassatie zelf aangeeft te maken te krijgen met gevallen waarin het cassatieberoep om de zonet uiteengezette redenen niet ontvankelijk is.

De heer Vandenberghe verklaart dat het de indieners van het voorstel niet is ontgaan dat het Gerechtelijk Wetboek reeds bepaalt dat een verzoekschrift in cassatie inzake sociaal recht moet worden ingediend door een advocaat bij het Hof van Cassatie. Het probleem is echter het volgende. De termijn loopt vanaf de gerechtsbrief en men wenst de rechtzoekende zo goed mogelijk te informeren door nadrukkelijk te wijzen op iets dat inderdaad al in het Gerechtelijk Wetboek staat. Ofwel vindt men dit nutteloos voor de rechtzoekende, ofwel nuttig en dan is er een wetsbepaling nodig.

De heer Delpérée steunt het wetsvoorstel. Er wordt de rechtzoekende een dienst verleend, net zoals voor andere rechtsmiddelen bijvoorbeeld de termijnen, beroeps mogelijkheden enzovoort.

Hij stelt voor amendement nr. 2 te vertalen als volgt: « Lorsqu'à l'occasion de la notification d'un arrêt, le greffier fait application de l'article 792, il reproduit le texte de l'article 1080. ».

De commissie is het eens met dat voorstel.

IV. STEMMINGEN

Artikel 1 wordt eenparig aangenomen door de 12 aanwezige leden.

Amendement nr. 2 wordt eenparig aangenomen door de 9 aanwezige leden.

Amendement nr. 1 vervalt.

Het geamendeerde artikel 2 wordt eenparig aangenomen door de 9 aanwezige leden.

M. Mahoux répond qu'il ne confond pas la portée d'une circulaire ministérielle avec celle d'une disposition légale. Il constate cependant que la modification proposée figure déjà dans le Code judiciaire. On prévoit de rappeler une formalité bien précise. Pourquoi ne pas le faire pour d'autres formalités de procédure ?

M. Vankrunkelsven souligne que la proposition découle aussi du fait que la Cour de cassation elle-même signale qu'elle est confrontée à des situations où le pourvoi est irrecevable dans les circonstances qui viennent d'être décrites.

M. Vandenberghe déclare qu'il n'a pas échappé aux auteurs de la proposition que le Code judiciaire prévoit déjà que le pourvoi en cassation en matière de droit social doit être introduit par un avocat à la Cour de cassation. Cependant, le problème est le suivant. Le pli judiciaire fait courir le délai, et l'on veut informer le justiciable de manière optimale, en soulignant ce qui figure déjà, il est vrai, dans le Code judiciaire. Soit on juge ce service au justiciable inutile, soit on le juge utile et, dans ce dernier cas, il faut une disposition légale.

M. Delpérée soutient la proposition de loi à l'examen. C'est un service qui est donné au justiciable, à l'instar de ce qui se fait pour d'autres voies de recours où on rappelle les délais, les modalités de recours, etc.

Il propose de libeller la traduction de l'amendement n° 2 comme suit: « Lorsqu'à l'occasion de la notification d'un arrêt, le greffier fait application de l'article 792, il reproduit le texte de l'article 1080. »

La commission se rallie à cette suggestion.

IV. VOTES

L'article 1er est adopté à l'unanimité des 12 membres présents.

L'amendement n° 2 est adopté à l'unanimité des 9 membres présents.

L'amendement n° 1 devient sans objet.

L'article 2 amendé est adopté à l'unanimité des 9 membres présents.

V. EINDSTEMMING

Het geamendeerde wetsvoorstel wordt in zijn geheel eenparig aangenomen door de 9 aanwezige leden.

*
* *

Dit verslag werd eenparig goedgekeurd door de 9 aanwezige leden.

De rapporteur; *De voorzitter;*
Martine TAELEMAN Patrik VANKRUNKELSVEN.

V. VOTE FINAL

L'ensemble de la proposition de loi amendée est adopté à l'unanimité des 9 membres présents.

*
* *

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité des 9 membres présents.

La rapporteuse, *Le président,*
Martine TAELEMAN. Patrik VANKRUNKELSVEN.